

عنوان مقاله:

تاثیر سرمایه اجتماعی بر اقتصاد شهری از منظر شهروندان مطالعه موردی: نوشهر

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

لیلا ابراهیمی - دکتری جغرافیا، استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس

امین ترجانی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس

خلاصه مقاله:

وجود سرمایه اجتماعی کلید استقرار جامعه مدنی و حیات شهروندی است و فقدان سرمایه اجتماعی مانع اساسی بر تاسیس و استقرار آن است. جوامع دارای این نوع سرمایه بستر مناسبی برای شکل گیری جامعه مدنی توانمند، پاسخ گو و کارآمد فراهم می سازند. اما در مقابل، تهی شدن یک جامعه از سرمایه اجتماعی به ناکارآمدی بسیاری از سیاست ها و طرح های پیشنهادی در حوزه برنامه ریزی منجر می شود. سرمایه اجتماعی عمدتاً مبتنی بر عوامل فرهنگی و اجتماعی است. علاوه بر این سرمایه اجتماعی برای برنامه های توسعه توفیق آفرین است. وجود سرمایه اجتماعی، بستر مناسبی برای بهره وری سرمایه انسانی و اقتصادی و فیزیکی است و برعکس نبود سرمایه اجتماعی، اثربخشی سایر سرمایه ها را در دستیابی به توسعه منتفی می کند و بدون سرمایه اجتماعی، طی کردن راههای توسعه و تکامل فرهنگی و اقتصادی، ناهموار و مشکل می شود. تاکنون سرمایه اجتماعی از ابعاد گوناگون، مورد مطالعه محققین علوم گوناگون قرار گرفته است، در برنامه ریزی شهری نیز شناخت و بررسی سرمایه اجتماعی مناطق و شهرها از ملزومات است، چرا که منجر به واقع گرایی در برنامه ها، اقدامات و مدیریت فضا خواهد شد. هدف پژوهش حاضر، بررسی و تاثیر سرمایه اجتماعی به مدیریت و اقتصاد شهری (مطالعه موردی: شهر نوشهر) می باشد. روش تحقیق از نوع توصیفی تحلیلی است. داده های مورد نیاز، از طریق مطالعات بازدیدهای میدانی و تکمیل پرسشنامه با حجم نمونه ای بالغ بر 380 شهروند به شیوه تصادفی ساده جمع آوری گردید و با بهره گیری از آمارهای توصیفی و آزمون کای اسکویر، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. نتایج بیانگر این است: مشارکت شهروندان در اقتصاد شهری نوشهر در سطح متوسط می باشد.

کلمات کلیدی:

سرمایه اجتماعی، اقتصاد شهری، شهر نوشهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/617326>

